

YVONNE DE VETH: 'NEDERLAND IS RIJP VOOR EEN BETER DIERENBELEID'

NADAT VRIJWILLIGERS MET MAN EN MACHT DE VOORMALIGE BEDRIJFSLOODS VAN BAKKERIJ VISSER HADDEN OPGEKNAPT, WERD DIT NIEUWE ONDERKOMEN VAN DIERENBESCHERMING AFDELING ALPHEN AAN DEN RIJN EN OMSTREKEN OP ZATERDAG 5 JANUARI, ONDER GROTE BELANGSTELLING, DOOR WETHOUDER BLOM OFFICIEEL GEOPEND. NADAT DB ALPHEN EEN HALF JAAR ZONDER PAND EN BESTUUR HAD GEZETEN, IS DE ORGANISATIE ER NU KLAAR VOOR OM EEN DOORSTART TE MAKEN. ENTHOUSIAST VERTELT VRIJWILLIGSTER YVONNE DE VETH HIEROVER AAN DE ALPHENAAR.

Door Jolanda van Luinen

OVER BEWUSTWORDING

U bent zo'n 15 jaar betrokken bij de Dierenbescherming. Zat de liefde voor dieren er al jong in?

„Ja, zeker wel. Ik ben opgegroeid met honden, katten en vogels. Ik woonde in een dorp en had er een onbezorgde jeugd. Als je uit school kwam ging je buiten spelen. Op die leeftijd las ik geen kranten; dus het 'echte leven', daar had ik geen weet van. Pas toen ik 18 was en mijn wereld groter werd, werd ik me ervan bewust dat niet iedereen goed met dieren omgaat. Dat besef kwam, toen ik een folder las over kettingzeugen. Deze zeugen liggen letterlijk de hele dag aan een te korte ketting, zodat hun vele biggetjes voortdurend kunnen drinken. Hierdoor zijn deze snel op gewicht voor de slacht. De foto uit die folder zal ik nooit vergeten. Wat me ook aan het denken zette over dierenwelzijn, was dat zeehondjes (nog steeds) doodgeknuppeld worden voor een bontjas. Die decadentie doet me vreselijk zeer. Om een leuze te gebruiken: ik ben 'liever naakt dan na-maak'. Nooit zal ik zo'n 'tweedehands jas' dragen. In mijn jeugd was Greenpeace heel nadrukkelijk aanwezig. Tegenwoordig lees je minder over deze milieuorganisatie, maar toen wisten ze met een heel duidelijke aanpak veel publiciteit te halen. Behalve geld doneren aan deze goede doelen, kon ik destijds niets doen. Dat gaf me een gevoel van machteloosheid. Door mijn werk voor de Dierenbescherming wil ik nu een steentje bijdragen.”

OVER IETS DÓEN

Hoe kwam u eigenlijk bij de Dierenbescherming terecht?

„Omdat ik op mijn 43e huismanager werd van een gezin dat ik vormde met Peter en zijn (innmiddels volwassen) kinderen, ben ik gestopt met werken. Hierdoor kreeg ik tijd voor bijvoorbeeld het collectelopen voor de Dierenbescherming; dit coördineer ik nog steeds. Op een gegeven moment werd mij gevraagd het bestuur aan te vullen, omdat het een oneven aantal leden moest hebben. Hoewel ik begaan ben met dierenwelzijn, was ik bang dat ik er te weinig van wist om bestuurslid te kunnen zijn. De themadagen van het landelijk bureau van de Dierenbescherming hebben mij toen goed op weg ge-

Yvonne de Veth blijft zich inzetten voor de Alphense dierenbescherming.

Foto: Wil Kokelaar

holpen. Hierdoor kan ik sindsdien, op gemeentelijk en regionaal niveau, wél iets doen voor dieren in nood. De wereld verbeteren kan ik echter nog steeds niet. Daarom is het goed dat de Partij voor de Dieren zich daar sterk voor maakt. Hieruit blijkt dat Nederland rijp is voor een beter dierenbeleid. Dat Alphen een wethouder heeft met de portefeuille Dierenwelzijn, is ook een teken dat dieren steeds minder als een ding worden gezien; iets wat ze volgens de wet nog steeds zijn.”

OVER HAAR VISIE

De meningen zijn verdeeld over wat 'dierenwelzijn' is. Hoe ziet u dat?

„Het is inderdaad niet altijd duidelijk of iets in het belang is van het dier of in het belang van de mens. Zo vertelde een dierenarts me dat hij niet koste wat kost dieren in leven probeert te houden. Na de eerste schrik moest ik toegeven dat hij gelijk had. Natuurlijk wil ik mijn katten zo lang mogelijk bij mij houden, maar wat voor een leven hebben ze nog als ze ernstig ziek of zwaargewond zouden zijn? Is het dan niet egoïstisch om ze steeds naar de dierenarts te slepen voor weer een antibioticakuur of operatie? Met name katten voelen aan wanneer hun einde nadert. Zij eten en drinken niet meer, en gaan op zoek naar een laatste plaats. Dat is het moment om ze bij de dierenarts snel en pijnloos te laten inslapen. Verdrietig blijft het, maar het is wel beter voor het dier.

Aan de andere kant zijn er mensen die denken in het belang van het dier te handelen, maar dat juist niet doen. Zoals actiegroepen die hermelijnen la-

ten ontsnappen, opdat ze niet verwerkt worden tot bontjas. Goed bedoeld, maar deze speciaal voor dit doel gefokte dieren hebben in de vrije natuur geen kans op overleven. Het verbieden van deze fokkerijen is daarom een taak voor de politiek. En dan de jacht op everzwijnen. Zij hebben in Nederland geen natuurlijke vijanden meer, waardoor er teveel van komen. Hierdoor wordt het ecologisch evenwicht verstoord. Ik vind dat jachtopzieners in zo'n geval selectief mogen afschieten, maar dan wel met één welgemikt schot en dat het vlees wordt opgegeten. Dan heb ik er geen moeite mee. Wel als er speciaal dieren worden gefokt om als vorm van vermaak in een drijfjacht neer te schieten. Zelf eet ik heel weinig vlees en niet van jonge dieren. Ik hoop nog mee te maken dat er geen kistkalveren meer zijn en dat er geen kunstgrepen bij levende dieren worden toegepast om het vlees 'mooi' rood of juist blank te laten zijn. Als het 'back to nature' is, dan mag vlees van mij. Dierenwelzijn is voor mij overigens niet hetzelfde als in extreme mate dieren redden, want er zijn er al teveel op de wereld. En teveel vee houdt ook in: teveel mest. Het zou voor iedereen goed zijn als de hoeveelheid dieren en mestafval weer 'back to normal' zou worden. Gelukkig is milieubewustzijn tegenwoordig weer hip.”

OVER DE DOORSTART

Als het erg tegenzit, kan het meestal alleen maar beter worden. Ook bij de Dierenbescherming?

„Nu we in een opwaartse spiraal zitten, kan ik gerust zeggen dat dierenbescherming Alphen het niet altijd makkelijk

heeft gehad. We zijn in 1972 begonnen bij dierenpension Beestenspul. Destijds voldeden we nog niet aan de normen van het landelijk bureau, maar dat werd door hen door de vingers gezien. Toen Beestenspul een nieuwe eigenaar kreeg, moesten wij daar weg. We hebben toen eerst dierenopvang in containers gehad en later in een schooltje in de Thorbeckestraat. Toen dit schooltje plat moest voor de bouw van appartementen, ging ook ons bestuur plat. Zonder noodopvang in Alphen was het namelijk niet werkbaar. Daarom zijn wij zo blij met ons nieuwe onderkomen voor de komende jaren, dat bestaat uit een kantoor, een afgesloten ruimte voor dieren, een ziekenboeg en quarantainehokken. Hiervandaan ruikt onze ambulance - na melding via het landelijke nummer 0900-1120000 - uit, dus de aanrijdtijd is minimaal. Aan de 's Molenaarsweg kunnen we dieren tot 48 uur opvang bieden, daarna worden ze overgebracht naar het dierentehuis in Zoetermeer. Dat is niet naast de deur, maar het heeft wel prima voorzieningen. Gechipte dieren worden gelukkig vaak binnen die termijn al met hun baasje herenigd. De landelijke Dierenbescherming wordt steeds professioneler. Momenteel bestaat de organisatie uit negentig particuliere afdelingen. De een rijk, de ander noodlijdend, met Alphen daar tussenin. In 2012 moeten dat vijftien regionale afdelingen zijn, waarbij zowel vrijwilligers als betaalde krachten werken. In 2006 is Boskoop bij onze afdeling gekomen. Dit jaar komen hopelijk ook Hazerswoude-Dorp, Hazerswoude-Rijndijk en Benthuizen erbij. Ik sta positief tegenover deze vorm van schaalvergroting. Ook de landelijke in-

spectiedienst wordt professioneler. Deze is sinds kort te bereiken via het centrale nummer 0900-2021210.

Een andere goede ontwikkeling is dat Kids for Animals, de jeugdafdeling van de Dierenbescherming, ook via voorlichting op scholen kinderen bewust maakt van wat dierenwelzijn is. Uitlegen werkt immers altijd beter dan iets gewoonweg verbieden. In 2006 werd onze jeugdafdeling nog gekozen tot de beste Kids for Animals van Nederland. En daar zijn wij bijzonder trots op.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Yvonne de Veth verwachten?

„Ik ben zo blij met de doorstart van onze afdeling waar ik nu alle vertrouwen in heb, dat ik meer tijd vrij maak om mijn steentje bij te dragen. Ik wil zeker dit jaar helpen bij het opzetten en uitvoeren van een goede administratie. Daarnaast ga ik mijn licht op steken bij andere afdelingen van de dierenbescherming en bij dierenartsen. We hoeven immers niet allemaal zelf het wiel uit te vinden. En niet te vergeten, blijf ik logeeraadres voor honden, onder andere bij ziektegevallen en in vakantieperiodes, zodat er hopelijk minder aan de boom gebonden worden.”

Naam: Yvonne de Veth
Geboortedatum: 26 oktober 1945
Geboorteplaats: Breda
Beroep: Freelance administratief medewerker
Relatie: Woont samen met Peter
Kinderen: 1 zoon en 2 dochters
Hobby's: Dieren(bescherming), wandelen, fietsen en lezen